„truuiks, wäsimataks ja wastatõrkumataks kunni „wiimse werepiisani, kunni wiimse hingetõmbuseni „teenijaks jääda, ja seda ika meelespidada, et nemad „teistele õpetuse-tähte peawad andma, kuda truuid „alamad, kelle Esimesed nemad on, teenima pea„wad.“ (26mas tükis).

„Mina usun kindlast,“ räägib Keiser pikemalt (27mas tükis), „et Minu poeg, Keiser Aleksander „Nikolajewits, ika üks auuandlik, ellasüdamlik „poeg saab olema, kudas Ta ika meie wasta oskand „olla; sesinane kohus saab sel silmapilgul, kus ema „üksi seisab, weel pühamaks! Tema armastusses ja „õrnas tema poole hoidmisses, nõnda kui ülepää „kõige laste ja lastelaste armastusses, peab Keiserina „omas igawas pääwades troosti leidma. Ümberkäi„misses oma wendadega peab Minu poeg kannatliku „meelt nende noorusega oskama ühendada tarwiliku „suguisa kindlusega ja ei ial suguwõsa tülitsemisi, „ehk midagi muud kannatama, mis teenimise tulu, „iseäranis riigi tulu wasta wõiks olla, — niisugustes „lugudes aga, mis eest meid Jumal saago hoidma, „seda kindlast silmade ees pidada, et Tema Keiser „on, ja kõik teised sugulikmed — alamad.“

Kõik se nüüd Jumala ees hingawa Keisri tähele-panemisewäärt wiimne seadus on Temast ilma ming„liku ettewalmistamist, ilma eesjooksik tehtud plaani, ainult ja üksinda tundmuste sisesejooksmise al üles„kirjutud, mis Tema südant täitsid. Nende samade

tundmuste sissejooksmise al on Tema, kui meelega, wiimaste tükidelle tõmbusi hoidnud, mis ika enam, ika truuimalt kõik Tema sala liikumised wäljapeegel„dawad, — Tema puhta hinge täit olemist, mis usust walgustatud ja soendatud, ja pilkuseta Kristliku alandusega täidetud on, meile näitawad.

„Mina tänan“ ütleb Keiser (31mas tükis), „kõiki „kes mind armastand, kõiki kes mind on teeninud. „Ma annan andeks kõigile, kes mind on wihkanud.“

„Mina palun (32ses tükis) kõiki, kellele Ma tead„mata haiget olen teinud, mulle andeks anda. Mina „olin üks inimene, waewatud kõige nõdrustega, mis „all inimesed seisawad; Mina olen kõigis paranduse „järel wõidelnud, mis ma Enda külles alwa tundsin. „Mõnes tükis läks asi Mul korda, teistes ei läinud. „Ma palun õiglasel meelel, Mulle andeks anda.“

„Mina suren (33mas tükis) tänuga südames kõige „hää eest, misga Jumalal meelepärast olnud Mind „siin kaduwas ilmas õnnistada, tulliſe armas„tusega meie kauni Wene-maa wasta, keda „Ma parema teadmise ja südametundmisega tõest ja „truuist olen teeninud. Mina kahetsen et Mul wõi„malik ei olnud kõik seda hääd teha, mis Ma nii „ihkades soowisin. Minu poeg saab minu aset täitma. „Mina tahan Jumalat palwetada, et Jumal Temale „raskel teekäigil, mis Ta alustab, oma õnnistust „saab andma ja Teda aitama Wenemaad, Jumala „kartuse kindla põhja peal, wõimustada, tema seest-

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1856, lk. 32